

Høringssvar vedr. Udkast til Nattelivsplan

1. Udkastet til Nattelivsplan forfejler sit mål ved at se adfærd i gadebilledet adskilt fra den primære kilde til belastning af nærmiljøet samt gener og utryghed for beboerne: Udsænkingsstederne
2. Det reviderede udkast vægter hensynet til nattelivsindustrien højere end hensynet til byens egne borgere. Beboerne og dermed naboerne til barer, værtshuse og diskoteker oplever sig magtesløse og i vid udstrækning retsløse. Nattelivsplanen gør intet for at rette op på dette
3. Udkastets målsætning om at påvirke udsækningsstederne gennem dialog og partnerskaber er velment, men utilstrækkelig. Vi ser med bekymring, at kommunen kun i begrænset omfang vil påtage sig rollen som regulerende myndighed, og at indgreb overfor uansvarlige bevillingshavere derfor fortsat vil have en tung vej
4. Indskrænkning af området med restriktiv praksis til kun at omfatte Middelalderbyen og enkelte gader på Indre Nørrebro vil indebære at uacceptable gener fra nattelivet vil blive et stadig større problem i andre områder af byen

Ad 1) Støjende og utryghedsskabende natteliv er et voldsomt og stigende problem for beboere i Indre by. Generne hænger nøje sammen med **udsækningsstederne**, som **understøtter en stadig mere vild drukkultur**. Støjende og utryghedsskabende natteliv kan ikke dæmpes alene ved at begrænse udsalg fra kiosker mv. En undersøgelse, som Det Kriminalpræventive Råd henviser til, dokumenterer en nøje sammenhæng mellem længden af barers åbningstid og antallet af voldsepisoder¹. Bevillinger til sen åbning (efter kl. 24) bør derfor begrænses mest muligt, og vi opfordrer derfor til at det oprindelige forslag 31 atter finder indpas i Nattelivsplanen. Der er ingen rimelighed i at nuværende tidsbegrænsede bevillinger automatisk genbevilges og dermed i praksis opleves som varige bevillinger.

Ad 2) Udsækningsstederne er i sig selv **direkte årsag til en væsentlig del af generne for naboer**: Der er sket en udvikling i retning af stadig højere musik som underlægning til alkoholindtagelsen. Når der spilles højere, råbes der tilsvarende højere inde som ude. Der er voldsomme støjgener fra gæsterne, høj musik, højtråbende fulderikker fra tidligt om aftenen, og stadig hyppigere ser vi personer, som ser ud til at levere narko til ”festen”. Efter genåbningen er det kun blevet værre, nu også med slagsmål i gadebilledet udenfor og folk, der forretter deres nødtørft, hvor det passer dem.

Beboere, der som os har boet i området længere end de nuværende indehavere af udsækningssted har haft bevilling, oplever, at det er nærmest umuligt at få genskabt de miljømæssige rammer, som man

i sin tid flyttede ind i. Dialog med bestyrerne er nytteløs og kan i sig selv være utryg. Klagevejen er tung, tidkrævende og for det meste resultatløs.

Ad 3) Det vil efter vores erfaring være naivt at forestille sig, at **dialog og partnerskabskonstruktioner** alene kan løse problemerne. Det er selvfølgelig prisværdigt, at forslaget ønsker at fremme en ændring fra drukbåret til kulturbåret natteliv, men det er også temmelig naivt. Som det anføres side 4: En forudsætning for at realisere dette mål er, at serveringssteder påtager sig et større ansvar for ikke at sælge alkohol til allerede berusede gæster. Man må så spørge sig, hvor realistisk det er? Som bekendt kommer hovedparten af udskænkingsstedernes indtjening fra salg af alkoholiske drikke.

Mulighederne for at gribe ind over for **problembeværtninger** er beskrevet således:

Bevillingsnævnet skal i den forbindelse vurdere, om der i problemsager eventuelt kan være grundlag for en tilbagekaldelse eller fastsættelse af nye, bebyrdende vilkår, ligesom Bevillingsnævnet i forbindelse med fornyelse af nattilladelser i endnu højere grad bør fastsætte kortvarige fornyelser med henblik på at holde problemsteder under skærpet tilsyn. Bevillingsnævnet skal i sin praksis for nattilladelser lægge øget vægt på, at krav om samarbejde og ansvar for at nedbringe generne strammes yderligere og bliver et vilkår for at drive restaurationsforretning i København. (Restaurationsplan side 13-14)

Hvorfor er der behov for at give kortvarige bevillingsfornyelser til problemsteder med henblik på at holde dem under skærpet tilsyn? **Hvis man har konstateret, at et udskænkingssted er et problemsted, bør bevillingen vel inddrages?**

Kriterierne i restaurationslovgivningen for vurdering af ansøgers "vandel" er forældede: I dag er det kun i begrænset omfang enkeltpersoner, der står bag udskænkingsstederne, men selskaber med komplicerede ejerforhold. **Bevillingsnævnet bør kunne kvalificere sin sagsbehandling med en bredere vurdering af ansøgers/virksomhedens omdømme, klagesagsantal relateret til udskænkingssteder i koncernen og især ved høring af naboer.** Endvidere er der brug for en systematisk opfølgning på de bevillinger, der er givet, og at inddrage naboerne til udskænkingsstederne i dette.

Den i Bilag A beskrevne **partnerskabsmodel** kan måske være værd at afprøve, men det slår os, at **beboerrepræsentationen er alt for beskeden** og ikke kan dække Københavns forskellige kvarterer. Endvidere kan det være et problem, at ansvaret for opfølgning på Nattelivsplanens effekt for byens beboere dermed foreslås flyttet et led længere ud. Forvaltningernes ansvar bør ikke udvandes og mulighederne for at gribe ind ikke forsinkes af nye konstruktioner.

Udsigten til fiasko for en partnerskabsmodel afspejler sig i, at beboerrepræsentanterne i Advisory Board har måttet stå alene med disse ellers glimrende forslag:

Beboerrepræsentanterne i Advisory Boardet mener, at beboelse og natteliv generelt skal adskilles mere og foreslår, at der i Indre By og på Indre Nørrebro stoppes for nye nattilladelser, stoppes for overførsler af natbevillinger ved overtagelser og salg, stoppes for politiets midlertidige bevillinger, og at der gøres en større indsats for at forhindre nattelivets gæster i at tage drikkevarer med udenfor efter midnat. Beboerrepræsentanterne foreslår desuden, at Bevillingsnævnets restaurationskoncepter opstrammes, at udeservering i smalle gader begrænses til kl. 22.00, og at restaurationsansvarsområder udvides til at gælde området umiddelbart foran og i tæt nærhed af restaurationen, således at ansvaret for larm på gaden svarer til larm fra for eksempel musik inde på baren.

Etablering af et **Nattelivssekretariat** for at sikre koordination og én indgang kan umiddelbart lyde som en god idé. Men vi må gøre indsigelse mod sekretariatets formål som beskrevet på side 5: At det skal *samle arbejdet med at understøtte og udvikle restaurations- og nattelivet i kommunen*. Hvor beskyttes beboernes interesser så? **Hvis sekretariatets arbejde underlægges denne præmis, er borgernes retsstilling bedre beskyttet ved at bevare handlemulighederne i Teknik- og Miljøforvaltningen.**

Ad 4) **Gener fra nattelivet spreder sig til stadig nye områder i København og udkastet til Nattelivsplan gør intet for at bremse den udvikling.** For nuværende knopskyder barer og beværetninger ind i alle butikslokaler, ejerne kan komme i nærheden af. Høringssvar nr. 46 fra KBH Commerce & Culture bekræfter, at denne udvikling fra nattelivsindustriens side ønskes fortsat. Der er penge i det for de kapitalfonde, der ejer de forskellige kæder af beværetninger, nogle af dem koncerner med trecifret millionomsætning. Men er der penge i det for kommunen? Nærmest ingen. Så hvorfor skal beboernes behov og livskvalitet skubbes til side for en grå personkreds, der skjuler sig bag uigennemskuelige selskabskonstruktioner?

Borgerrepræsentationen bør ikke fraskrive sig muligheder for at regulere og gribe ind, hvor det er nødvendigt. Som Erik Nyborg, formand for Bergiafonden, skriver i sit forord til bogen ”København på Lattergas”: ”Der er intet der forhindrer, at tætheden af restauranter/cafeer ikke må overskride en bestemt grænse”. Det er borgerrepræsentationens ret og ansvar. Derfor er det utilfredsstillende, at det reviderede udkast til Nattelivsplan indskrænker området for restriktiv bevillingspraksis til Middelalderbyen. Det er uklart, hvorvidt initiativ nr. 29 kan udstrækkes til at gælde uden for Middelalderbyen.

Vi opfordrer medlemmerne af Borgerrepræsentationen til at tænke mere fremsynet og **proaktivt forebygge, at områder, som bebos af mange, også havner i en situation, hvor nattelivet æder sig ind og gør tilværelsen umulig for beboerne.** Strandstræderne, hvor vi bor, ligger udsat i en trekant mellem to epicentre i Gothersgade og Nyhavn og Ofelia Plads, som i stigende omfang ser ud til at blive et feststed for de unge. Der er brug for en plan, der beskytter tilgrænsende ”gennemgangs” områder som vores mod ”tivolisering”. Når først udskænkingsstederne er etableret, er det svært at vende udviklingen og give beboerne deres liv tilbage.

Terkel Andersen og Eva de Lichtenberg

1254 K

ⁱ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3380552/#b15>